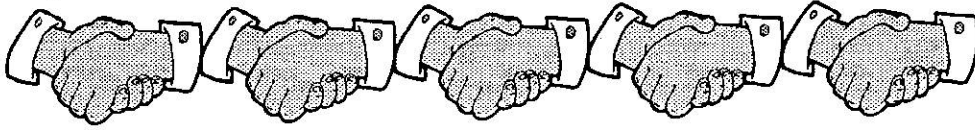

Tình Ái Hữu chắc chắn chưa phai

AH đàn anh, Anh ANH viết như trên trong một thư đầy tâm tình và khích lệ LT.
 Chúng tôi xin đăng nguyên bản đánh máy, thay vào trang "Thư ban PT" kỳ này. Đọc thư, các bạn có thể hình dung nguyên vẹn con người yêu đời của AH Ngô Trọng Anh, và yêu đời ắt được trường thọ.

San Francisco, ngày 7 tháng 4 năm 1993

Anh Thí thân, (thí thân ... mạng già vác ngà voi Ái Hữu...)

Nhận Bản Tin AHCC số 59 tôi rất mừng rằng nó vẫn chưa chết trong giai đoạn khó khăn này. Và mừng nhất là, tuy ốm đói xo ro (16 trang cộng 4 trang bìa cứng khá dày cho thêm mập), Lá Thư vẫn còn đầy đủ phong độ như thuở nào. Không những vậy mà còn hay xuất sắc là đằng khác: Thử xem :

1- Trang 1 - 4 chữ AHCC biến thành hỏa tiễn hướng lên không gian bao la với tương lai con cháu (ví dụ gia đình Nhà Trịnh N.S. trang 2), khá đông (ví dụ gia đình cụ Đào T.C., trang 11) Hoà tiễn AHCC, tuy có tinh thần hướng thượng nhưng lại thiếu nhiên liệu vật chất với 2 chữ KINH TẾ ... xuống thang, đành nằm yên chờ Lá Thư Lục Tuần (số 60) để tái xuất giang hồ vì tình AH chắc chắn chưa phai. tuy tiền có phần cạn...

2- Trang 2,3,4 ghi nhận sinh hoạt Ái Hữu tất niên và tân niên ở khắp nơi trên thế giới với các ký giả nghiệp dư Nguyễn Hữu, Lê Sáu, Lê Nguyên Thông và Hà Thúc Giảng. kèm với bài thơ của nữ sĩ Thu Nga "khá khen công chánh khắp gần xa, cộng đồng Ái Hữu lắm tài ba"

3- Trang 5 là trang Dâu hiền Rể thảo, trang 6,7 là trang Phân ưu. Nhờ trang này mới biết các cụ đều đại thọ và thượng thọ cả. và hoan hô đề nghị của AH Thí, xin gửi 15\$ dính kèm (10\$ phân ưu và 5\$ bản danh sách cập nhật). Cũng nhờ bản tin mà tôi được biết AH Nguyễn Hữu Áp là bào huynh của AH Thứ (bạn đồng nghiệp dạy học Khải Định xưa)

3- Kể từ trang 8 là mục Thư Tín, mục nòng cốt có sức mạnh duy trì Lá Thư cho đến ngày nay. Mục này bắt đầu với AH Trịnh Hào Tâm kêu gọi HẢO TÂM Ái Hữu thi đua đóng góp. đồng thời chia xẻ "tiếng đời xưa động thanh âm bác chí" với ban biên tập. AH Bửu Hiệp ví von "ngon thì khen, dở thì đừng ăn" nhưng tôi thì đề nghị "ngon thì khen, dở thì cứ ăn sạch chén cho đầu bếp vui". Có vui họ mới tiếp tục vác ngà voi cho mình chứ!

Gọi hảo tâm chưa đủ , phải cần thêm một đòn cân não thứ Hai nặng hơn núi Thái Sơn (AH Ng Thái Hai) như sau: "*Nó sẽ CHẾT nếu chúng ta không cùng ghé lưng vào, một số anh em cố định không thể nào làm nổi*". Vì sợ nó chết nên AH Trần Thiện Oai ra oai ngay bằng cách đóng tiền mua thuốc cấp cứu kéo theo các AH Lâm Mỹ Bạch Tuyết, Đào Hữu Dinh, Phan Đình Tăng, Lưu Thành Trung, Đỗ Văn Xuyên, Châu Trân, Hoàng Thao, Lê Sĩ Ngạc, Lưu Đức Độ, Phan Thị Bạch Diệu, Trần Văn Sắt, Hoàng Đống, Mã Minh, Trần Sĩ Đưa, Nguyễn Thanh Danh, Hoàng Ngọc Ẩn, Đồng Sĩ Khiêm (chờ check book in chưa xong, dùng check book vợ sợ bị rầy)...Theo đà sợ nó CHẾT nên chắc chắn sẽ có phong trào mua thuốc hồi sinh cho Lá Thư, anh Thí đừng lo.

Ngoài ra có những mẩu chuyện hay như bài văn tế của tướng Nguyễn Văn Thành, Tổng Trấn Bắc Hà mà AH Nguyễn Văn Tiển chỉ nhớ có một đoạn và bài thơ Lục Bát của cụ Mai Sơn Nguyễn Thượng Hiền mà em ruột là bà nội của AH Bùi Như Tiếp truyền khẩu lại.

Câu chuyện gia đình của Cụ Mai Sơn tôi cũng biết một đoạn đã viết trong tờ Gió Lên, tờ báo duy nhất ra được một kỳ tại Trung học Khải Định năm 1945. Bà nội tôi Hà Thị Tịnh (1876-1966) cho biết như sau: Cụ Mai Sơn thời còn trẻ rất lắm "nuông Huế" mê vì học giỏi, tài cao, khí phách và rất đẹp trai. Tứ Trụ Triều Đình ai cũng muốn chọn chàng Nguyễn Thượng Hiền làm rể quý. Ngán nhất là hai Ông Nguyễn Văn Tường và Tôn Thất Thuyết. Ông nào cũng hét ra lửa, oai phong lắm liệt không ai nhin ai. Vì không muốn mất lòng thứ dữ nên cụ Mai Sơn chọn cả hai nàng một lần, làm một công hai việc tuy thích thú đó nhưng cũng khá vất vả cho người tài hoa. Xin nhắc thời ấy chế độ đa thê rất thịnh hành cho nên việc hai ba vợ không khó lắm. Chuyện rắc rối là ai chịu làm cả, làm bé đây?. Đám cưới nào trước nào sau đây? Mặc dầu chàng xin tin cho hai họ nhà gái rằng "*Cưới trước cưới sau cả hai đều cả cả*" (xin AH Nguyễn Tư Tùng, Đào Trọng Cương , Bửu Hiệp và v.v. cho câu đối).

Muốn giải quyết ổn thỏa vấn đề ưu tiên rắc rối này chàng Mai Sơn dùng phương pháp coi tuổi nên hai ngài tứ trụ đồng ý vui vẻ thuận cho chàng cưới cô Dậu buổi sáng và rước cô Ấn buổi chiều. Tôi không nhớ cô nào là con ngài nào, chỉ nhớ tên thôi và được biết con cụ Nguyễn văn Tường đẹp hơn con cụ Tôn Thất Thuyết. Và chẳng, trước sau, xấu đẹp đều không thành vấn đề, vì chàng Mai Sơn theo chí lớn, ra đi không hẹn ngày về cho cô nào cả.

Trong thư trên đây, ở đoạn cuối, AH Anh có yêu cầu đối câu:

"Cưới trước cưới sau, Cả hai đều Cả Cả"

Chúng tôi xin mạo muội đối như sau, nếu có gì không ổn, xin xùe xòa:

"Qua sau qua trước, Anh vẫn nhớ Anh Anh"

Câu đối trên đây cũng xin thân tặng AH đàn anh Ngô Trọng Anh.

BPT